

Sygn. akt **III AUa 838/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Goss-Kokot (spr.)

Sędziowie: SSA Jolanta Cierpiał

del. SSO Renata Pohl

Protokolant: st. sekr. sądowy Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r. w Poznaniu

sprawy **(...) Sp. z o.o. w K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanych: I. D., P. I.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek apelacji (...) Sp. z o.o. w K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 30 listopada 2015 r. sygn. akt III U 535/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od odwołującej Spółki na rzecz pozwanego kwotę 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

del. SSO Renata Pohl	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Jolanta Cierpiał
----------------------	-----------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2015r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie art. 83 ust.1 pkt 3, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit.c, art. 6 ust.1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i 2a w zw. z art. 18 ust. 1 i 1a, art. 20 ust. 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2015.121), art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2008.164.1027) stwierdził, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne I. D. z tytułu umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w K. stanowią kwoty szczegółowo wskazane w decyzji.

Odwołanie od tej decyzji złożyła spółka (...) Sp. z o.o. w K., wnosząc o jej zmianę i nie uwzględnienie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne przychodów uzyskanych przez I. D. z tytułu umowy zlecenia zawartej z P. I. prowadzącym działalność pod firmą (...) oraz o zasądzenie od organu na rzecz odwołującego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015r. wezwano do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego P. I. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.. Zainteresowany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy w Koninie wyrokiem z dnia 30 listopada 2015r., w sprawie o sygn. akt III U 535/15:

1. oddalił odwołanie,
2. zasądził od odwołującej spółki na rzecz pozwanego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z o.o. w K. (wcześniej działająca jako (...) w K.) prowadzi działalność w zakresie pogotowia ratunkowego, transportu sanitarnego, opieki zdrowotnej. Ponadto (...) w zajmuje się obsługą pojazdów (stacja diagnostyczna), zapewnia zabezpieczenie medyczne dla innych podmiotów zgłaszających takie zapotrzebowanie (np. przy organizacji imprez masowych) oraz prowadzi szkolenia w zakresie działalności medycznej. W ramach prowadzonej działalności (...) w K. zawierała w okresach 2011-2014 z NFZ (...) w P. umowy w zakresie świadczenia podstawowej opieki zdrowotnej, ratownictwa medycznego, świadczenia nocnej i świątecznej opieki medycznej, świadczenia transportu sanitarnego.

W dniu 8 marca 2011r. P. I. prowadzący działalność pod firmą (...) w T. zawarł z (...)w K. umowę nr (...)r. na podstawie której zobowiązał się do udzielania świadczeń zdrowotnych zgodnie z posiadanymi kompetencjami jako ratownik medyczny oraz pielęgniarka w zespołach ratownictwa medycznego, transportowych i zabezpieczających. W późniejszym okresie zawierane były kolejne umowy pomiędzy stronami, zobowiązujące (...) do świadczenia usług także w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej oraz w zakresie nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej (umowy z 1 lipca 2011r., 2 listopada 2011r., 1 kwietnia 2014r., 1 lipca 2014r.).

(...) miała udzielony bezpłatnie dostęp do środków transportu (ambulans), pomieszczeń, sprzętu, aparatury medycznej, artykułów sanitarnych, lekarstw (...) w K. i była zobowiązana do udzielania świadczeń zdrowotnych na obszarze działania (...) w K..

Realizacja umów odbywała się zgodnie z ustaleniami poprzez pracę świadczoną przez pracowników będących zatrudnionymi w (...) jako ratownicy medyczni, dyspozytorzy medyczni oraz pielęgniarki. P. I. zgodnie z § 3 ust. 2 umowy nr (...) mógł zatrudniać swoich pracowników w uzgodnieniu z (...) na podstawie aktualnej listy pielęgniarzy i ratowników medycznych wykonujący umowę w jego imieniu. W kolejnych umowach potwierdzano, iż udzielanie świadczeń zdrowotnych odbywać się będzie za pośrednictwem pracowników medycznych zatrudnionych w (...). Chodziło bowiem o to, że osoby które miały wykonywać zlecenia musiały legitymować się odpowiednimi kwalifikacjami medycznymi zgodnymi z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, gdyż z punktu widzenia świadczenia usług przez (...) nie mogło być różnicy czy dana osoba wykonuje swoją pracę na podstawie umowy o pracę czy umowy zlecenia. Osoby z którymi zawarto umowy zlecenia zmuszone były także przestrzegać procedur obowiązujących w (...) w K.. P. I. był zobowiązany aby dla (...) w K. przygotowywać niezbędne dane statystyczne i sprawozdawcze z wykonywanych świadczeń opieki zdrowotnej.

Jedną z osób wykonujących umowę w imieniu (...) był I. D. który w okresie 2013-2014r. był zatrudniony w (...) i wykonywał pracę ratownika medycznego. Jednocześnie I. D. na podstawie zawartej umowy zlecenia z P. I. przyjął wykonywanie pracy polegającej na świadczeniu usług w zakresie medycznych czynności ratunkowych, które mogą być podejmowane przez ratownika medycznego.

Na podstawie umowy zlecenia I. D. jako zleceniobiorca wykonywał rodzajowo tę samą pracę, którą świadczył na rzecz (...) na podstawie łączącej go z tym pracodawcą umowy o pracę. Jako zleceniobiorca wykonywał on pracę ratownika medycznego i wykonywał czynności ratownicze określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 29 grudnia 2006r. w sprawie szczegółowego wykazu zakresu medycznych czynności ratunkowych, które mogą być podejmowane przez ratownika medycznego (Dz.U.2007, Nr 4, poz.33). Na tej samej podstawie prawnej I. D. wykonywał obowiązki w oparciu o stosunek pracy w (...) w K.. Obowiązki związane z realizacją umowy zlecenia były wykonywane w miejscu działalności (...) i na rzecz tego podmiotu.

Z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia I. D. osiągnął przychód w wysokościach: 941,00 zł za styczeń 2013r., 348,00 zł za luty 2013r., 348,00 zł za marzec 2013r., 696,00 zł za kwiecień 2013r., 493,00 zł za maj 2013r., 870,00 zł za czerwiec 2013r., 696,00 za lipiec 2013r., 1.392,00 zł za sierpień 2013r., 522,00 zł za wrzesień 2013r., 870,00 zł, za październik 2013r., 1.218,00 zł za listopad 2013r., 696,00 zł za grudzień 2013r., 696,00 zł za styczeń 2014r., 696,00 zł za luty 2014r., 768,50 zł za marzec 2014r., 696,00 zł za kwiecień 2014r., 522,00 zł za maj 2014r., 1.870,25 zł za czerwiec 2014r., 1.440,00 za lipiec 2014r. i 1.324,00 zł za sierpień 2014r.

Odwołująca Spółka przedłożyła wykaz wynagrodzeń związanych z wykonywaniem przez jej pracowników pracy na zlecenie (...) P. I. pokrywających się z ich zwyczajowym zakresem czynności, które w ostatecznym rachunku mogłyby podlegać włączeniu do podstawy wymiaru składek oraz wykaz wynagrodzeń za czynności podjęte przez tych pracowników nie pokrywające się z ich zakresem czynności.

W oparciu o wyżej ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy wskazał, że spór w niniejszym postępowaniu dotyczył zarówno samej zasady, gdyż odwołujący (...) w K. kwestionował stanowisko organu rentowego zgodnie z którym organ ten uznawał odwołującego za płatnika składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od przychodów uzyskanych przez I. D. z tytułu zatrudnienia u P. I. jak również wysokości wyliczonej przez organ podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zainteresowanego.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy odniósł się do kwestii samej zasady rozstrzygnięcia, powołując art. 8 ust 2a ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U.2015.121). Zgodnie z powołanym przepisem za pracownika w rozumieniu ustawy uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Sąd I instancji przywołał i zaaprobował poglądy judykatury, które odnoszą się do wykładni tego przepisu.

Sąd Okręgowy wskazał, że w miesiącach objętych zaskarżoną decyzją I. D. świadczył na rzecz (...) w K. pracę na podstawie łączącej go z tym podmiotem umowy o pracę, a ponadto na podstawie umowy zlecenia zawartej z zainteresowanym P. I.. W ocenie tego Sądu finalny rezultat jego pracy wykonywanej na podstawie umowy zlecenia zrealizowany został na rzecz pracodawcy, czyli (...) w K.. Sąd Okręgowy nie uznał za przekonujące twierdzeń odwołującego, aby zakres obowiązków I. D. jako pracownika płatnika składek odbiegał znacząco od podstawowych obowiązków wynikających z zawartej umowy zlecenia, skoro miały one umocowanie w przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 grudnia 2006r. w sprawie szczegółowego wykazu zakresu medycznych czynności ratunkowych, które mogą być podejmowane przez ratownika medycznego (Dz.U.2007, Nr 4, poz.33). W rezultacie Sąd Okręgowy ustalił, że zainteresowany w obydwu wypadkach zatrudnienia wykonywał typowe czynności wchodzące w zakres usług medycznych, których faktycznym odbiorcą był pracodawca, a nie zleceniodawca. Jednocześnie Sąd I instancji zwrócił uwagę, że okoliczność, iż zakres czynności wykonywanych przez zainteresowanego, jako pracownika (...) w K. nie pokrywał się z zakresem czynności wykonywanych w ramach umowy cywilnoprawnej nie miał decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Podkreślono, że mogłoby mieć to znaczenie z punktu widzenia prawa pracy, zwłaszcza przepisów o czasie pracy, natomiast kwestia ta pozostaje obojętna dla oceny czy w sprawie znajduje zastosowanie art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Nie jest wymagane, aby pracownik wykonywał w ramach umowy zlecenia takie same czy nawet podobne czynności jak w ramach stosunku pracy. Mogą to być nawet czynności o zupełnie odmiennym charakterze. Czynnikiem decydującym o tym, na rzecz jakiego podmiotu praca była

de facto wykonywana jest finalny efekt tej pracy, a ściślej rzecz ujmując należy w takiej sytuacji badać, który podmiot osiąga w ostatecznym rozrachunku korzyść z wykonania umowy.

Zdaniem Sądu I instancji analiza wszystkich okoliczności sprawy, w tym sposób i zakres współpracy pomiędzy (...) w K. a działalnością prowadzoną przez P. I., która nierozzerwalnie związana była ze świadczeniem usług medycznych, ustalony wymóg zatrudniania przez P. I. osób, którymi były osoby zatrudnione w (...) w K., a także korzystanie przez osoby wykonujące umowy zlecenia ze środków transportu, pomieszczeń, sprzętu, aparatury medycznej, artykułów sanitarnych, lekarstw należących do (...) w K. i wreszcie udzielanie świadczeń zdrowotnych na obszarze działania (...) w K. uprawnia przyjęcie, że rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez zainteresowanego pracownika spółki (...) była w istocie ta spółka. Nie miały przy tym znaczenia okoliczności dotyczące braku sprawowania nadzoru nad osobami wykonującymi umowy zlecenia przez (...), braku wypłacania im przez spółkę wynagrodzenia z tego tytułu czy też to, że realizacja zobowiązań z umowy zlecenia miała miejsce poza godzinami pracy, a także inne okoliczności akcentowane przez odwołującą w odwołaniu, gdyż nie chodzi o to, aby stosunek cywilnoprawny zawsze spełniał też przesłanki stosunku pracy.

Po przesądzeniu samej zasady rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy odniósł się do zarzutów odwołującego kierowanych przeciwko podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe chorobowe i wypadkowe) ubezpieczenie zdrowotne. Podkreślono, że wysokość uzyskiwanych przez I. D. przychodów została ustalona na podstawie przedłożonych kserokopii faktur i wykazów w trakcie prowadzonego postępowania kontrolnego przez ZUS. Kwestionowanie stwierdzonych przychodów wymagało podjęcia inicjatywy dowodowej zgodnie z art. 6 k.c. i art. 217 § 1 k.p.c. i odwołujący powinien wykazać, że podstawa wymiaru składek przyjęta przez organ rentowy na podstawie dowodów zebranych w czasie kontroli jest inna.

Zgodnie z art. 18 ust. 1a ustawy w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło. W ocenie Sądu Okręgowego pracodawca miał pełną świadomość co do formy prawnej dodatkowego zatrudnienia swojego pracownika i nie było przeszkód aby dowiedzieć o wysokości uzyskiwanego przez niego wynagrodzenia z innego niż umowa o pracę tytułu. Określona w decyzji podstawa wymiaru składek została ustalona na podstawie dokumentów zgromadzonych w trakcie kontroli, w których przedstawiano dane obrazujące podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia i umowy zlecenia. Obie te podstawy zostały zsumowane i łącznie dały prawidłową podstawę wymiaru, obliczoną zgodnie z art. 18 ust. 1a ustawy systemowej. Zdaniem tego Sądu nie wskazano na żadne uchybienia, które mogłyby wskazać na nieprawidłowość danych przyjętych przez ZUS i nie powoływano się na jakiegokolwiek dokumenty czy dane, z których wynikałyby inne wartości, niż przyjęte przez organ rentowy, dlatego też Sąd Okręgowy nie znalazł powodów do zakwestionowania wyliczeń organu rentowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.

O kosztach Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 i 108 k.p.c. w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 29.07.2015r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2015.1078).

Apelację od powyższego wyroku wniósł odwołujący, zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi odwołujący zarzucił:

1. naruszenie art. 227 k.p.c. w zw. z art. 233 k.p.c. polegające na przekroczeniu przez Sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów przez:

- dowolne i błędne ustalenie, iż przychód osiągnięty przez zainteresowanego z umowy cywilnoprawnej powinien być uwzględniany w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne,
- dowolne i błędne ustalenie, że zakres obowiązków zainteresowanego jako pracownika nie odbiegał znacząco od podstawowych obowiązków wynikających z zawartej umowy zlecenia, tylko z tego względu iż czynności te miały umocowanie w przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 grudnia 2009r. w sprawie szczegółowego wykazu zakresu medycznego,

1. naruszenie przepisów prawa materialnego art. 8 ust. 2a w zw. z art. 18 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędną wykładnię i błędne uznanie, że przepis ten ma zastosowanie również w przypadku wykonywania przez zainteresowanego czynności odmiennych od czynności wykonywanych przez zainteresowanego w ramach obowiązków pracowniczych, a tym samym błędne uznanie, że zainteresowany wypełnia definicję pracownika na gruncie powołanego przepisu, a tym samym błędne uznanie, że przychód osiągnięty przez zainteresowanego z umowy cywilnoprawnej winien być uwzględniany w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

Wskazując na powyższe uchybienia, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji poprzez nieuwzględnienie w podstawie wymiaru składek przychodów zainteresowanego z tytułu umowy zlecenia zawartej z P. I., ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom apelującego Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., w żaden sposób nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz dokonał wszechstronnej oceny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy wskazał, jaki stan faktyczny stał się jego podstawą oraz podał na jakich dowodach oparł się przy jego ustalaniu. Sąd Apelacyjny ustalenia Sądu I instancji w całości uznał i przyjął jako własne, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998r., I PKN 339/98, OSNAP 1999/24/776 oraz z dnia 22 lutego 2010r., I UK 233/09, LEX nr 585720 i z dnia 24 września 2009r., II PK 58/09, LEX nr 558303).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było rozstrzygnięcie, czy trafne jest stanowisko pozwanego, iż przychód osiągnięty przez zainteresowanego z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z (...) P. I. w T., ale faktycznie na rzecz własnego pracodawcy (...) ((...)), stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalno - rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne za okresy i w kwotach szczegółowo opisanych w zaskarżonej decyzji.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego chybiony był zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów prawa materialnego art. 8 ust. 2a w zw. z art. 18 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędną ich wykładnię. Apelujący zarzucał, że Sąd I instancji błędnie uznał, że przepis art. 8 ust. 2 cyt. ustawy ma zastosowanie również w przypadku wykonywania przez zainteresowanego na podstawie umowy zlecenia czynności odmiennych od czynności wykonywanych w ramach obowiązków pracowniczych, a tym samym błędnie uznał, że zainteresowany jest pracownikiem na gruncie powołanego przepisu, a przychód osiągnięty w ramach umowy cywilnoprawnej winien być uwzględniany w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

Odnosząc się do tak sprecyzowanego zarzutu, Sąd Apelacyjny uznał, że jest on nieuzasadniony. Wskazać należy, że na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy zlecenia, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W literaturze przedmiotu zgodnie przyjmuje się, że cytowany przepis rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy o wykonywanie pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej przez osobę, która umowę taką zawarła z podmiotem trzecim, jednakże w ramach tej umowy cywilnoprawnej wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Kluczową zatem przesłanką, decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy systemowej jest to, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą.

Zgodnie z aprobowanym przez Sąd Apelacyjny poglądem orzecznictwa, przez wykonywanie pracy "na rzecz" pracodawcy w rozumieniu powołanego przepisu należy rozumieć "uzyskiwanie" przez pracodawcę "rezultatu pracy", w tym znaczeniu, że musi istnieć bezpośredni związek między korzyścią pracodawcy, która jest wymierna i związana z realizacją celów statutowych, a pracami wykonywanymi przez jego pracowników na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych z innym podmiotem (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, sygn. akt II UZP 6/09; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 roku, sygn. akt I UK 259/09 oraz z dnia 25 maja 2010 roku, sygn. akt I UK 354/09). Godny przywołania jest również pogląd Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2012 roku, sygn. akt III AUA 1031/12, zgodnie z którym odnosząc się do zwrotu "wykonuje pracę na rzecz pracodawcy", powołany Sąd wskazał, że "użyty w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot "działać na rzecz" użyty został w innym znaczeniu niż w języku prawa, w którym działanie "na czyjąś rzecz" może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.). Również wykonujący zlecenie "działa na rzecz zleceniodawcy" (art. 734 i n. k.c.). W kontekście art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj.:

- 1) umowy o pracę,
- 2) umowy zlecenia między pracownikiem a osobą trzecią i
- 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą.

Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy.

Wskazuje się w orzecznictwie, że regulacja art. 8 ust 2a ustawy obejmuje sytuację, gdy pracownik - tak jak w niniejszej sprawie - wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy, na podstawie umowy zawartej z innym podmiotem. Tak też Sąd Najwyższy stwierdził już w uchwale z 2 września 2009r., II UZP 6/09, wyjaśniając, że to pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, nie zaś ta osoba trzecia. Kolejne orzeczenia Sądu Najwyższego jednolicie utrwalają to stanowisko i odnoszą się do dalszych kwestii, wynikających z przyjęcia, że płatnikiem składek jest pierwotny pracodawca (wyroki z 14 stycznia 2010r., I UK 252/09, z 2 lutego 2010r., I UK 259/09, z 18 października 2011r., III UK 22/11, z 11 maja 2012r., I UK 5/12, z 22 października 2013r., III UK 155/12, z 6 lutego 2014r., II UK 279/13, z 3 kwietnia 2014r., II UK 399/13).

Stąd też za przesłankę decydującą o uznaniu ubezpieczonego (będącego zleceniobiorcą) za pracownika, w rozumieniu art. 8 ust. 2a ustawy uznać należy okoliczność, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym

pracodawcą jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z nim lub inną osobą.

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy i argumentacji wywiedzionej w apelacji, dotyczącej tego, że zdaniem odwołującego – zainteresowany w oparciu o umowę zlecenia wykonywał czynności odmienne od czynności wykonywanych w ramach obowiązków pracowniczych, to okoliczność, czy wykonywał on pracę tożsamą z pracą świadczoną na podstawie umowy o pracę, czy też miał także inne obowiązki w ramach umowy cywilnoprawnej, nie miała w sprawie decydującego znaczenia, w sytuacji wykazania, że zainteresowany na podstawie umowy zlecenia wykonywał pracę faktycznie na rzecz swojego pracodawcy. Ustalenia tego apelujący skutecznie nie zakwestionował, natomiast powołany przez niego pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2014r. dotyczy sprawy o odmienny stanie faktycznym, a także nie wyklucza utrwalonego w judykaturze stanowiska o decydującym znaczeniu okoliczności na czyją rzecz praca faktycznie jest wykonywana. Stąd też nie ma konieczności szczegółowego badania, czy czynności wykonywane w ramach umowy cywilnoprawnej i umowy o pracę są tożsame, bowiem jak wskazywano wyżej - za pracownika, w rozumieniu art. 8 ust. 2a ustawy uznaje się także ubezpieczonego, który będąc związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z inną osobą. Przepis art. 8 ust. 2a nie wprowadza natomiast wymogu, aby na rzecz pracodawcy pracownik wykonywał te same obowiązki lub też pracę tego samego rodzaju, jak argumentował apelujący. Niezależnie od powyższego Sąd Apelacyjny wskazuje, że zainteresowany jako zleceniobiorca faktycznie wykonywał pracę ratownika medycznego, a tym samym wykonywał rodzajowo tę samą pracę, którą świadczył na podstawie łączącej go z pracodawcą umowy o pracę.

Bezsporna w rozpoznawanej sprawie była okoliczność, że zainteresowany w dniu zawarcia umowy zlecenia z P. I. oraz w całym okresie jej obowiązywania i wykonywania była pracownikiem (...) zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na stanowisku ratownika medycznego oraz że wskazana umowa o pracę stanowiła tytułu do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego. Nadto zainteresowany na podstawie zawartej umowy zlecenia z P. I. świadczył usługi ratownicze. Jako zleceniobiorca świadczył on pracę ratownika medycznego i wykonywał czynności ratownicze określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 29 grudnia 2006r. w sprawie szczegółowego wykazu zakresu medycznych czynności ratunkowych, które mogą być podejmowane przez ratownika medycznego.

Wskazana umowa zlecenia w rzeczywistości zawarta została w celu realizacji umów zawieranych przez P. I. prowadzącego działalność pod firmą (...) w T. z(...) w K., których przedmiotem było udzielanie świadczeń zdrowotnych zgodnie z posiadanymi kompetencjami jako ratownik medyczny oraz pielęgniarka w zespołach ratownictwa medycznego, transportowych i zabezpieczających. Jak bowiem prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy - realizacja tych umów odbywała się poprzez pracę świadczoną przez pracowników zatrudnionych w (...) jako ratownicy medyczni, dyspozytorzy medyczni oraz pielęgniarki. Istotne jest, że osoby które miały wykonywać umowy zlecenia musiały legitymować się odpowiednimi kwalifikacjami medycznymi zgodnymi z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. (...) P. I. miała przy tym dostęp do środków transportu, pomieszczeń, sprzętu, aparatury medycznej, artykułów sanitarnych i lekarstw (...) w K. i była zobowiązana do udzielania świadczeń zdrowotnych na obszarze działania (...) w K..

Sąd Apelacyjny podzielił ustalenie Sądu Okręgowego, że rezultat pracy wykonywanej na podstawie umowy zlecenia przez zainteresowanego, zrealizowany został niewątpliwie na rzecz pracodawcy, czyli (...) w K.. Świadczy o tym opisany wyżej zakres współpracy pomiędzy (...) w K. a działalnością prowadzoną przez P. I. związaną ze świadczeniem usług medycznych i udzielaniem świadczeń zdrowotnych na obszarze działania (...) w K., jak również zawieranie przez P. I. umów z osobami, które były osoby zatrudnione w (...) w K.. Bezsporne było także, że osoby wykonujące umowy zlecenia (w tym zainteresowany) korzystał ze sprzętu (...) w K., w tym - w zależności od potrzeb - środków transportu, pomieszczeń, sprzętu, aparatury medycznej, artykułów sanitarnych, lekarstw należących do (...) w K..

Wszystkie powołane wyżej okoliczności potwierdzają prawidłowe ustalenie Sądu I instancji, że rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej na podstawie umowy zlecenia przez zainteresowanego był w rzeczywistości jego pracodawca czyli (...) w K.. W ocenie Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie zaistniał bezpośredni związek

między korzyścią pracodawcy, a pracą wykonywaną przez zainteresowanego na podstawie umowy cywilnoprawnej, zawartej z innym podmiotem.

W konsekwencji ziścił się podstawowy skutek uznania zainteresowanego jako osoby wskazanej w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej za pracownika. Przychody z tytułu stosunku pracy oraz umowy zlecenia podlegają zsumowaniu i stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe, stosownie do art. 18 ust. 1a i 3 w związku z ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej. Jednakże przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej jedynie "uwzględnia się" w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy.

W kwestii określenia podmiotu posiadającego statusu płatnika w rozpoznawanej sprawie Sąd Apelacyjny w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 2 września 2009 roku, sygn. akt II UZP 6/09, zgodnie z którym pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy agencyjnej, umowy o dzieło, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy.

Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

Sąd Apelacyjny na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zasądził od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

del. SSO Renata Pohl	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Jolanta Cierpiał
----------------------	-----------------------	----------------------